

απλά μαθήματα πολιτικής οικονομίας (για αρχάριους)

Σας λείπουν οι βασικές αρχές του "επιχειρείν" την σήμερον ημέρα; Αν ναι μη σας παίρνει από κάτω! Δεν χρειάζονται ούτε ειδικές σπουδές, ούτε ειδικές γνώσεις! Τα πράγματα είναι απλά στον σύγχρονο καπιταλισμό. Τουλάχιστον τόσο απλά ώστε να μπορούν να περιγραφτούν με κόμικς τύπου Σκρουτζ Μακ Ντακ.

Το κόμικ που (ανα)δημοσιεύουμε* είναι εξαιρετικό στην απλότητα του νοήματός του: μπορεί κανείς να πουλήσει αέρα κοπανιστό, αρκεί να σεβαστεί τους κανόνες (του αέρα του κοπανιστού). **Όλα τα θαύματα κρατάνε λίγο, οπότε η αεριτζίδικη επιχείρηση πρέπει να ξέρει τα όριά της.** Γιατί αν τα παραβεί θα χάσει την εύνοια όχι μόνο της πολυπληθούς πελατείας της, αλλά ακόμα και των αρχών που την προστατεύουν!

Η ιστορία που ακολουθεί είναι τόσο γλαφυρή ώστε δεν χωράει να προσθέσουμε τίποτα. Οπωσδήποτε πάντως ο σεναριογράφος της είναι καλός γνώστης των λεπτομερειών της καπιταλιστικής οικονομίας σήμερα, πράγμα που το δείχνει πολύ διακριτικά. Αφού διαβάσετε την ιστορία δώστε βάση στο εύρημα της ανθοπώλιδας. Ο βιαστικός αναγνώστης θα το θεωρήσει εντελώς δευτερεύον στοιχείο της πλοκής, αλλά έχει την σημασία του.

Στην αρχή η ανθοπώλις είναι ένα είδος ελεύθερου επαγγελματία - του δρόμου. Ο Σκρουτζ την κάνει αμέσως ωρομίσθια, απαλλάσσοντάς την από την αβεβαιότητα. Η πρόταση του εξάλλου εμφανίζεται δελεαστικότερη, αφού εκεί που η ελεύθερη ανθοπώλις πουλούσε 10 σέντς το ματσάκι (αν το πουλούσε...) σα μισθωτή θα βγάζει σπάντα 20 σέντς την ώρα (και τα Σαββατοκύριακα 30). Αύξηση του κόστους εργασίας... Μήπως τρελάθηκε το αφεντικό; Όχι.

Στο τέλος της ιστορίας ο Σκρουτζ πουλάει "εφημέρα είδη πολυτελείας" σε χαμηλές τιμές... - αλλά οι ανθοδέσμες έχουν ακριβύνει! Για την ακρίβεια η τιμή τους έχει εκατονταπλασιαστεί! Εδώ όχι μόνο το ωρομίσθιο των 20 και των 30 σέντς είναι ψίχουλα (ποιός το θυμάται άλλωστε;...) αλλά τα λουλούδια έχουν γίνει επίσης δυσανάλογα ακριβά "είδος πολυτελείας"!

Τι θέλει να πει ο ποιητής (ο σεναριογράφος); Στην αρχή της ιστορίας τα λουλούδια ήταν το πλέον ταπεινό και εφήμερο εμπόρευμα απ' όσα επρόκειτο να παρελάσουν. Στο τέλος της ιστορίας, η προσωρινότητα γίνεται η καρδιά της κερδοφορίας (του πολυκαταστήματος νέου τύπου που έφτιαξε ο Σκρουτζ), κι έτσι ανεβαίνει η "τιμή" (σαν αντανάκλαση της "αξίας") των ταπεινών και εφήμερων λουλουδιών: το "ματσάκι" γίνεται "ανθοδέσμη", η φτωχοντυμένη ανθοπώλις έχει γίνει κυριλέ πωλήτρια (με οξυζενέ μαλλί βεβαίως βεβαίως), οι κουβάδες με τα λουλούδια έχουν γίνει προθήκες, κλπ κλπ... Σα να λέμε: εφόσον το εφήμερο γίνεται καθεστώς, μια αυθεντική έκφραση του εφήμερου (τα λουλούδια που μαραίνονται γρήγορα) αποκτούν "ανώτερη" αξία. Εκατό φορές πάνω...

Άλλωστε αν έχεις αγοράσει - σε - καλή - τιμή - χρόνο οδήγησης ενός καμπριολέ (ή ένδυσης με ρούχα υψηλής ραπτικής) δίνεις και το κάτι τις παραπάνω να αγοράσεις λουλούδια... Ένα ακόμα γκάτζετ, "ζωντανό", με ωραία χρώματα... Τελευταίο υπονοούμενο του έξυπνου σεναριογράφου: υπάρχει και κάτι άλλο εφήμερο, που μπορεί να αποκτήσει ιδιάζουσα αξία. Το φαί. Αρκεί να μην παχαίνει. Το πάχος είναι μια ανάξια *διαρκής συσσώρευση*....

Καλή ανάγνωση!

* Στα ελληνικά το κόμικ "αεριτζίδικη επιχείρηση" δημοσιεύτηκε (έγχρωμο εννοείται!) στο περιοδικό ΚΟΜΙΞ, νο 199, τον Γενάρη 2005, σελ 85 - 98. Πρωτοδημοσιεύτηκε στην αλλοδαπή (πού ακριβώς δεν ξέρουμε) τον Μάη του 2001, με τίτλο *Something Out of Nothing*. Σενάριο Τόμας Κολοντζιέτσας, σχέδιο Βίκαρ.

Ευχαριστούμε τον φίλο Χρ. που μας το έστειλε.

WALT Disney **ΓΙΓΙΟΣ ΣΚΡΟΥΤΖ**

ΑΕΡΙΤΖΙΔΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ

